

Galanečky moje

D A D A D E7 A
 Ga - la - ne - čky mo - je, ně - na - ři - kaj - tě so - bě,
 E H7 E D A D
 dy - by to by - lo mo - žne, vzal by vas so - bě o - bě.

1. Galanečky moje,
něnařikajtě sobě,
dyby to bylo možné,
vzal by vas sobě obě.

2. Jednu jako jednu,
jednu já sobě vezmu,
a tu druhu něcham,
s tu pojedu k Čecham.

3. A dy já pojedu
od Hranic k Ujezdu,
budu mi ukazovať
holomucku vežu.

4. Holomucka veža
za štyry tisíce,
že já už něuvidim
vice Kopřivnice.

